

αποθαρσύνομαι

Τετάρτη, 19 Σεπτεμβρίου 2012

3:46 πμ

10. * θάρσυνται· μετῴρῳζονται· θάρσυνσθαι γὰρ τὸ κυτσκεσθαι. τοῦτο δὲ νῦν δηλοῖ τὴν διὰ λόγων ἐντενξιν καὶ ὁμιλίαν. σημαίνει δὲ καὶ ὀχεύει
* θαρσύνεται· περὶ συνουσίαν ὁμιλεῖ

Screen clipping taken: 19/9/2012 3:46 πμ

Αποθαρσύνομαι κατά το 171 (μπαμπ)

αποθαρσύνω ρ. μετβ. {αποθράσυνα, -νθηκα, -μένος} κάνω (κάποιον) να φέρεται με θράσος, με αυθάδεια: η ανοχή σου τον αποθαρσύνει περισσότερο || (μεσοπαθ) μέχρι πέρυσι ήταν ήσυχος, φέτος έχει αποθαρσυνθεί. — αποθάρσυνση (η) 11887].

Ετυμολογία : < αρχ. αποθαρσύνομαι < ἀπο- + θρασύνομαι < θράσος}

Ο αναγραμματισμός θαρσύνομαι - θρασύνομαι

θαρσύνω [υ_], Att. θαρρύνω, causal of θαρσέω,

A. encourage, embolden, θάρσυνον (aor. imper.) “δέ οι ἥτορ” Il.16.242; “θαρσύνεσκε παριστάμενος ἐπέεσσιν” 4.233; “θ. μύθω” 10.190; θ. λόγοις, opp. φοβεῖν, A.Pers.216 (troch.); “ἔργω καὶ λόγῳ” X.Cyr.6.3.27, cf.Hdt.2.141, Th.2.59, etc.

Il. intr.,= “θαρσέω, ἀλλ’ ὦ φίλη, θάρσυνε” S.El.916.—Cf. θρασύνω.

Henry George Liddell. Robert Scott.

Το έμβλημα αυτό μαζί με τα επιράματα "ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΠΕΖΟΝΑΥΤΩΝ" είχε καθιερωθεί από το ΓΕΣ για τις αντίστοιχες Μονάδες από το έτος 1971. Μαζί όμως με τον μπλε μπλε χρώματος θεωρείται ως έμβλημα των Ειδικών Δυνάμεων από το έτος 1976, εποχή που οι Μονάδες Πεζοναυτών εντάχθηκαν οργανικά στη Διοίκηση Καταδρομών.

Οι δύο λέξεις στην κορυφή του εμβλήματος "ΘΑΡΣΕΙΝ ΧΡΗ", αποτελούν τμήμα της φράσης "Θαρσείν χρή ταχ' αύριον έσετ' άμεινον", που σημαίνει "Πρέπει να έχετε θάρρος ίσως αύριο να είναι καλύτερα", τη φράση αυτή είτε η θεά Αθηνά, δια του στόματος του πολυμήχανου Οδυσσέα, στους Έλληνες που πολιορκούσαν την Τροία.

θάρσος, Att. **θάρρος**, Aeol. **θέρσος*** (q.v.), εος, τό, (θρασύς)

A. courage, Il.6.126; θ. τινός courage to do a thing, A.Ch.91, S.OC48: c. gen., courage against . . , “πολεμίων” Pl.Lg.647b; “πρὸς τοὺς πολεμίους” X.Cyr. 4.2.15; θ. ἴσχε take courage! S.Ph.807; “θ. ἔχειν περί τινος” Id.El.412; “φρεσὶ θ. ἀέξειν” Hes.Sc.96; “αἶρειν πρὸς τι” E.IA1598; “λαβεῖν” Act.Ap. 28.15; but “θ. ἔλαβέ τινας” Th.2.92; “θ. ἐμπνέειν” Od.9.381; “ἐνὶ φρεσὶ θεῖναι” 3.76; τῷ δ' ἐνὶ θυμῷ θῆκε . . θ. 1.321; “ἐν κραδίη βάλλειν” Il.21.547; παρασχεῖν, ἐμποιεῖν τι, Th.6.68, X.An.6.5.17; θ. ἐγγίγνεται, ἐμπίπτει τινί, Id.Cyr.4.2.15, HG7.1.31; “ἐμφύσεται” Id.Cyr.5.2.32; “οὐτ' ἐλπίδος γὰρ οὔτε του δόξης ὁρῶ θ. παρ' ἡμῖν ὡς . . ” E.Hec.371: pl., “φόβοι καὶ θάρρη” Arist.EN1107a33, cf. Pl.Prt.360b.

2. that which gives courage, “ὀλολυγμόν . . , θάρσος φίλοις” A.Th.270, cf. 184: pl., θάρση grounds of confidence, E.IT1281 (lyr.).

II. rarely in bad sense, = θράσος, audacity, “θάρσος ἄητον ἔχουσα” II.21.395; μυίης θάρσος ἐνὶ στήθεσσι ἐνῆκεν the reckless persistence of a fly, 17.570.—On the diff. of θάρσος and θράσος, v. θράσος.

Πβλ. Ονομα ο Θερσίτης προσωπο της Ιλιάδας ,θρασύς, ασχημος και αθυροστομος. Συμβολιζε την κοινωνική κριτική.

θάρσος (q.v.), courage, II.14.416, A. Pers.394, E. Med.469, Ar. Lys.545 (lyr.); θ. πολέμων courage in war, Pi.P.2.63; θράσει boldly, B.16.63; but more freq. ἰσχύος θ. confidence in strength, S.Ph.104.

II. [select] in bad sense, over-boldness, rashness, insolence, ἐς τοῦτο θράσεος (v.l. θάρσεος)

“ ἀνήκει” Hdt.7.9.γ’, cf. A.Pr.42, D.21.194, etc.; “παμμάχῳ θράσει βρύων” A.Ag.169(lyr.), cf.

Pers.831; “προβᾷς ἐπ’ ἔσχατον θράσους” S.Ant.853(lyr.); “τόλμαις καὶ φρενῶν θράσει” Id.Aj.46;

“πεπύργωσαι θράσει” E.Or.1568; “πανουργία τε καὶ θράσει” Ar. Eq.331, cf. 637; “θράσει ἀπίστῳ

ἐπαιρόμενος” Th.1.120; “τοῦ θράσους ἐπισχεῖν τινα” Pl.Hp.Ma.298a; “τὸ τὴν τοῦ βελτίονος δόξαν

μὴ φοβεῖσθαι διὰ θράσος” Id.Lg.701b; ἀναΐδεια καὶ θ. Aeschin.1.189; opp. αἰδώς, Arist.Cael.291b26;

“θράσος μὲν γάρ ἐστιν ἄλογος ὁρμή, θάρσος δὲ ἔλλογος ὁρμή” Ammon.Diff.p.71 V.;

“οἷον πέπονθε τὸ θάρσος πρὸς τὸ θράσος” Arist.EE1234b12, cf. Eus.Mynd.56, Luc.Musc.Enc.5.—This distn. holds good in Att. Prose: θάρσος is not found in Com.; θαρσύνω and θρασύνω are used

indifferently; θρασέω and θαρσύς are not found; cf. θρασύς fin., **θρασύτης**.

Στη σημερινή Νομική ορολογία ο χαρακτηρισμός της διαπραξίας ενός αδικήματος **μετα**

ιδιαιζουσής θρασυτήτος αποτελεί επιβαρυντικό στοιχείο για την επιβολή ποινής στον δράστη.

Ετυμολογικώς το πράγμα είναι αντιφατικόν. Αν δεχθούμε την ερμηνεία του Αμμωνίου **θράσος**

μὲν γάρ ἐστιν ἄλογος ὁρμή, τότε το αλογον είναι συνηθως όχι επιβαρυντικό αλλά

ελαφρυντικό. Πχ. τα ελαφρυντικά βρασμού ψυχής, μετριάς συγχυσεως,

(Πβλ. Ν.Δ. 4000.1959 περί τεντυμποῦσμού)